

DESIRE®

A romantic scene between a man and a woman in a candlelit room. The woman, with her hair in a bun, is wearing a white dress and jewelry. The man is leaning towards her, wearing a white shirt. The background features a stone wall and a lit candle.

Joanne Rocková
Emmin ochránce

 HARLEQUIN®
TM

JOANNE ROCKOVÁ

EMMIN OCHRÁNCE

PŘEKLAD

HELENA ŠLECHTOVÁ

Milá čtenářko,

potkáváme se poprvé v roce, který nese dvě dvacítky. Rád bych Vám do něho popřál, ať ve Vašem životě, tak jako v mých příbězích, nakonec láska zvítězí a vše se v dobré obrátí.

V lednových povídkách to tedy stoprocentně platí, i když cesta hrdinů za štěstím a láskou není úplně jednoduchá. Zpočátku se totiž zdá, že nový vztah je jen dočasná záležitost. Tak se ostatně jmenuje i jeden z příběhů. Naštěstí si hrdinové včas uvědomí, že prožívají něco jedinečného, o co nechtějí přijít...

Věřím, že Vám s mými romancemi nový rok začne krásně.

Váš Harlequin

Joanne Rocková

EMMIN OCHRÁNCE

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Wild Wyoming Nights

První vydání:
Harlequin Books, 2018

Překlad:
Helena Šlechtová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2018 by Joanne Rock
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4649-1 (EPUB)
978-83-276-4650-7 (MOBI)
978-83-276-4651-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Nervy měla na pochodu. Třásla se víc než neklidný kůň z kaskadérské stáje, na němž momentálně seděla. Emma Laytonová přitáhla otěže. Byl to teprve druhý den jejího natáčení v lokaci Cheyenne ve Wyomingu.

V duchu se modlila za to, aby pro ni nastal i den třetí.

Šedivý Andalusan byl speciálně vycvičený pro potřeby filmařů stejně jako pět dalších zvířat dopravených na ranč Creek Spill k natáčení scén z filmu *Dobyvatelé Západu*. Zvíře neklidně pohazovalo hlavou a netrpělivě přešlapovalo celé žhavé do akce. Klisna byla lépe připravena na to, co se od ní očekávalo, než její jezdyně.

Byla to teprve její pátá role kaskadérky a potřebovala ji jako sůl. A tak se Emma při přijímacím pohovoru dvakrát nerozmýšlela a odpověděla kladně na otázku, zda má zkušenosti s jízdou na koni. Realita byla maličko jiná. Na koni se naučila jezdit, když jí bylo deset díky tomu, že její matka v té době pracovala pro slavné Venturovy. Ostatně díky matce se dostala i k tomuhle natáčení, protože režisérem filmu byl Antonio Ventura. Ona sama se s ním nikdy předtím nesetkala a žádný větší kontakt nehrozil ani teď, protože zaskakovala jako kaskadérka za herečku

v nějaké menší roli. Patřila tudíž k druhému štábu na této lokaci a Antonio jako režisér měl svůj vlastní štáb.

Tady na Creek Spill se mělo natáčet dva týdny, Emma si však přála, aby to snad nikdy neskončilo. Potřebovala vypadnout co nejdál od Los Angeles, kde by ji čekaly jen samé trable. Jejího bývalého přítele totiž měli propustit nazítří z vězení. Takže chňapla po téhle práci, kterou jí snad seslalo nebe, a bezostyšně nadhodnotila své jezdecké schopnosti.

Dnešního rána čekala s pěti dalšími kaskadéry a jejich koňmi před perfektně udržovanými stájemí ranče Creek Spill na pokyny od Zoe Bettleové. Tato čtyřicátnice atletické postavy měla na povel kaskadéry. Kromě toho byla i vynikající jezdkyň, takže měla na triku i vše, co se týkalo scén s koňmi. Momentálně se zdála být nepříjemně zaskočená debatou s urostlým, pohledným kovbojem s tmavým stetsonem na hlavě.

Tedy aspoň jako kovboj ten muž vypadal.

Široká ramena mu obepínalo šedivé triko zastrčené do místy vybledlých přiléhavých džínsů. Jeho jezdecké boty se honosily dokonalou patinou, kterou svede vykouzlit jen příroda a pak filmoví machři z kostymérské branže. Zato tvář, tu nic nepoznamenalo, byla sama o sobě dokonalá. Ostře řezaná brada, vyrýsované lícní kosti a plné rty, přesně jak to lahodí oku kamery. Patrně šlo o nějakého z předních herců, prostě pana Někoho, kdo si může dovolit sjet Zoe. I na dálku bylo znát, že jejich šefová zrovna nejásá z toho, co na ni ten hezoun vybalil.

Emma na něj dostala vztek. Tak moc jí záleželo na tom, aby byla Zoe po ránu dobře naložená a přimhouřila oči před přešlapy, které nepříliš zdatnou jezdkyňi dneska jistě neminou. Bylo nad slunce jasné, že Zoe si v téhle náladě zchladí žáhu na prvním

nešťastníkovi, který něco zvorá. Emma pohládila svou kobylku Marianu po sametové tlamě a snažila se zklidnit.

„Tak jo!“ Rozčilený hlas Zoe se nedal přeslechnout. „Změna plánu na dnešek, dámy a pánové,“ oznámila svým svěřencům, když k nim napochodovala tak rázně, až svými jezdeckými botami rozvířila prach. I při výšce něco málo přes metr a půl byla nepřehlédnutelná. Nesla se jako nějaká olympijská gymnastka v priléhavých rajtkách a ostře červeném triku. „Náš hostitel pan McNeill měl připomínky k našemu jezdeckému umění.“ Z tónu, jakým to vyslovila, bylo znát, že je uražená do morku kosti. „Takže jsem ho ujistila, že zmírníme naše tréninkové tempo, abychom se přiblížili bezpečnostním kritériím zavedeným tady na ranči.“

Takže žádný herec, ale jejich hostitel? Emma po něm střelila očima. Tedy klobouk dolů, ranč má výstavní, pozemky vzorně udržované, stáje a stodoly jsou jako ze žurnálu. Creek Spill byl ve všem všudy soběstačný v téhle pustině včetně vlastní zásobárny vody.

„Vy jste mi asi špatně rozuměla, paní Bettleová,“ ozval se kovboj z místa, kde stál, poblíž čerstvě natřené ohrady, která oddělovala pastviny od výběhu pro koně.

Zoe ho ignorovala. Založila si ruce a vydávala pokyny svým lidem.

„Takže vážení, rozdělíme se do dvou skupin. Slečna Laytonová a další, kdo mají účinkovat v té honičce na koních, laskavě předvedou panu McNeillovi, jak skvěle jsou na to připraveni.“ Zoe vyslala k Emmě varovný pohled, který dokonale pochopila. Právě ona si má dát pozor, aby to nezapackala. „Ostatní pojedou se mnou. Přesuneme se k tréninku na vzdálenější místo, abychom nerušili místní koně, kteří na nás zatím nejsou zvyklí.“

Z tónu hlasu bylo jasné, co si o tom všem Zoe myslí. Ale dál celou věc nekomentovala. Dva z kaskadérů, kteří byli mnohem zdatnější jezdci než Emma, zamířili na koních k rančerovi. Dívka je následovala.

„Slečno Laytonová,“ oslovila ji Zoe potichu se svým výrazným východoevropským přízvukem. „Carson McNeill podepsal speciální smlouvu s naší produkcí, která ho opravňuje dohlížet na to, aby se dodržovala bezpečnostní pravidla. Protože se tu natáčí při běžném provozu ranče, nemůžeme si dopřát ten luxus a poslat ho na dva týdny pryč. Takže se musíme snažit, aby byl spokojený, přesvědčit ho, že víme, co děláme. Je to jasné?“

„Jistě,“ přikývla Emma.

Jestli si chce tuhle práci udržet, musí udělat dobrý dojem na Carsona McNeilla. Jen co se zadívala na muže, jenž měl odteď v rukou její osud, nervozitou se jí začaly potit ruce, v nichž držela otěže. Proč jen si ji nevybrali pro nějakou bojovou scénu? Klidně by skočila i ze střechy domu, zkrátka a dobře všechno by bylo lepší než jízda na koni. Navíc bylo jasné, že Zoe neuniklo, že Emma je v jezdeckých scénách nejslabší z celé skupiny kaskadérů.

Dostala první varování.

Zoe se svými zbylými ovečkami zmizela na vzdálené pastviny. Emma pobídla klisnu Marianu. V paprscích ranního slunce se zatřpytila kdesi za zády majitele ranče vodní hladina. Jeho království se rozkládalo po obou březích říčky až do vzdálenosti asi tří kilometrů. Emma sem přijela před dvěma dny a okamžitě si to tu zamilovala. Uchvátila ji krása wyomingské přírody, nekonečná azurová obloha, rozeklaná skaliska a zvlněné kopce porostlé bujnou květenou. Teď tuto dokonalou kulisu obohatil Carson McNeill stojící ve stínu ztepilého jasanu.

Prohodil pár slov k oběma kaskadérům z její

skupiny, oni pak kamsi odjeli. Teď přišla řada na ni. Rozbušilo se jí srdce, vůbec ji netěšilo, že s ním musí zůstat mezi čtyřma očima. Obvykle ji muži takhle neznervózňovali. Stačilo jí to peklo, které si užila se svým bývalým před třemi lety. Přivedlo ji to k tomu, že na sobě zapracovala a vedle své profese osobní trenérky zkusila dráhu kaskadérky. Vyžadovalo to tvrdý trénink a pořádnou porci sebejistoty. Záhy se jí podařilo klamat tělem, působit jako sebevědomá žena, která všechno hravě zvládne.

Teď se jí ale rozklepala kolena při představě, že Carson McNeill odhalí, jak to s jejím jezdeckým umem ve skutečnosti je. Ještě tak kdyby tu zůstali ti dva, které poslal pryč, to by její nedostatky nebyly tolik do očí. Ne, slabost na sobě nesmí nechat znát. Napřímila se a kurážně vyrazila k němu.

„Já taky vystupuju v té jezdecké scéně, pane McNeille,“ pronesla pevným hlasem, kurážně zvedla hlavu a zadívala se mu do očí. „Co bych vám měla předvést?“

Absolvovala odbornou školu zaměřenou na sport, tvrdě dřela, aby se mohla stát kaskadérkou. Tenhle chlap jí to nepřekazí.

„Stačí jen Carson,“ podotkl a zlehka se dotkl svého klobouku.

„Emma Laytonová.“ Ruku mu nenabídla, třímala otěže. Navíc ji měla celou zpocenou. Levou držela řemínek jezdecké přílby. Zblízka vypadal její společník ještě líp. Měl pomněnkové oči, havraní vlasy, které se mu přirozeně vlnily na krku. Zadíval se na ni tak, že ji polilo horko.

„Těší mě, Emmo. Rozhodně jsem neměl v úmyslu hned po ránu naštvat vaši šéfovou, to vás musím ubezpečit.“ Usmál se na ni a jí bylo okamžitě jasné, že s takovým úsměvem dostane každou.

V jejím případě to nepřipadalo v úvahu. Ne že by

na ni nezapůsobil, ale spíš než naučený úsměv ji zaujalo to, co mu četla v očích. Tohle nebyl jen tak obyčejný bohatý hezoun, rozhodně měl na víc.

„Zoe je profík, s koňmi si udělala u filmu jméno.“ Emma se snažila si o své momentální nadřícené sehnat aspoň pár informací, než sem dorazila. Její reference na ni zapůsobily. „Pravděpodobně není zvyklá, aby jí do její práce někdo mluvil.“

„Já o jejich jezdeckých kvalitách nepochybuju, týkalo se to jejího týmu.“ Přesunul se pohledem od Emmy k Marianě a pohládl kobytku po nozdrách. „Včera jsem si všiml speciálně vás, že si zrovna nejste v sedle jistá.“

Sevřel se jí žaludek. Vůbec nezaznamenala, že by ji pozoroval.

„Včera jsme dostali za úkol se seznámit se zvířaty, která nám byla přidělená.“ Potůček potu jí stékal pod tričkem po páteři, i když do srpnových veder mělo počasí daleko. Větrík si pohrával s koňskou hřívou a Emmě bušilo srdce jako o závod. „Nikdy jsem s takovým koněm nepracovala. Má speciální výcvik.“

„Na rozdíl od vás.“ Sáhl po uzdě. „Dovolíte?“

Nechtěně se jí dotkl a Emmu zalil žár. A to ji ten chlap právě urazil. Musí to překousnout a krotit se. Potřebuje to s tímhle panem Důležitým uhrát tak, aby byl v pohodě. Jinak se může jít balit.

„Pane McNeille –“

„Carsoně,“ opravil ji a pustil otěže k zemi. „Nemusíte ji držet tak nakrátko. Proto škube hlavou, nelíbí se jí to, potřebuje svůj prostor.“

„Carsoně,“ oslovila ho pokud možno klidně. Zaznamenala, že kobyłka je v pohodě, a tak nemohla proti jeho zásahu nic namítat. „Jen chci říct, že být kaskadérkou, to znamená zvládat nejrůznější záležitosti. Možná nejsem s koňmi tak dobrá jako Zoe, ale ujišťuju vás, že s výškami a řízením hořících aut si dokážu skvěle poradit.“

Stál se založenýma rukama a měřil si ji pohledem. „Tady ale neřídíte auto ani neskáčete z výšky. Pracujete se čtyřmetrákovým zvířetem, které má svou hlavu. A to představuje riziko.“

„Proto má taky produkce k dispozici koně jako je Mariana. Jsou na filmování zvyklí a taky na různé lidi.“

„To ale neznamena, že se sem přihrnete a budete tu machrovat na koni, předvádět, co do vás napumpovali za jeden víkend na nějakém pochybném ranči.“

Tak tohle pro ni moc dobře nevypadalo. Ale jen tak se nevzdá.

„Tak mi poraďte, Carstone, co mám dělat, abych vám dokázala, že sem patřím. Řekněte, a já do toho jdu.“

Ať už jí tu hrozilo jakékoliv nebezpečí, je to prkoti-na proti tomu, co by ji mohl provést její bývalý, kdyby se vrátila domů.

Tak příjemné rozptýlení Carson vskutku nečekal. Dlouze si Emmu Laytonovou prohlížel. Líbil se mu rozhodný pohled jejích černých očí nevylepšených mejkapem, plné rty postrádající rtěnku, hnědé vlasy prakticky stažené do ohonu zakrouceného v provizorním uzlu. Tahle mladá dáma nevypadala na to, že se sem přijela jen tak producírovat.

Byla asi o hlavu menší než on, s pevným tělem, ale žádná osvalená kulturistka. Vlastně by ho ani nenapadlo, že by typ jako ona mohl být kaskadérkou, spíš by ji podle její dlouhé šije a jemnými rysů pasoval na nějakou baletku. Ale každému podle jeho gusta.

To, že mu padla do oka, ovšem neznamenalo, že by ztratil hlavu a zapomněl, proč tu s ní teď stojí. Produkce filmu to vzala za špatný konec. Ne že by se Carson někdy předtím do podobných záležitostí pletl, to míval na starosti jeho bratr-dvojče. Obezřetný Cody také vydupal dodatek do smlouvy s produkcí

filmu, a to že McNeillovi budou mít poslední slovo v dodržování bezpečnosti při natáčení. V jejich bratrské dvojce byl normálně Carson pan Hodný a Cody pan Zlý. Teď bráchovu roli prudiče musel vzít na sebe, protože Cody měl na krku starosti o přítelkyni, která s ním čekala dítě. A aby to nebylo tak jednoduché, jejich nevlastní matka se ocitla v kómatu.

Paige se zranila při pádu na túře v Yellowstonu a odvezli ji na jednotku intenzivní péče. Stalo se to ten samý týden, kdy se tu zjevili filmaři. A do toho všeho ještě Carsonova nevlastní sestra Scarlett dostala den před nehodou své matky výhružku od neznámého vyděrače, že zná tajemství z Paigeiny minulosti, jehož odhalení může zničit celou jejich rodinu.

V tak kritické situaci si McNeillovi rozdělili síly. Carson dohlížel na natáčení v Creek Spill, Cody se měl starat jen o další rodinnou usedlost, ranč Black Creek. Pak musel někdo zůstat u Paige na jipce v Idahu. Situace se naštěstí zjednodušila jejím dnešním převozem do nemocnice v Cheyenne. A další dobrou zprávou bylo, že to vypadá, že začíná přicházet k sobě a probírá se z kómatu.

Ve světle toho všeho by ho sex-appeal Emmy Laytonové měl momentálně nechávat chladným. Kromě toho z ní nečišely žádné sympatie k jeho osobě. Naopak, četl v jejích očích, že by ho nejradši posadila do auta, kterým by musel projet hořícím domem. Prostě by si na něm smlsla. S ženami měl obvykle jiné zkušenosti, padaly mu k nohám. Ironií osudu bylo, že po dlouhé době mu popletla hlavu dívka, která by ho přes ni asi nejradši pořádně praštila.

„Chtěl bych, abyste se na koni cítila jistě,“ pronesl konečně k Emmě. Rozhodně se k ní nehodlal chovat jako nějaký studený čumák. „Zmenšilo by se tím riziko vašeho případného zranění.“

Jakmile se přesvědčí, že to zvládla, bude ji mít

z krku a bude se moct věnovat svým běžným povinnostem. Koneckonců ta holka je profesionálka, má tu šéfovou, která má na kaskadéry dohlížet. Jejich společnost to má určitě dobře ošetřené nějakou vhodnou pojistkou, takže ranč je z obliga.

Tak by si to asi řekl každý, kdo by se ocitl v podobné situaci.

Ne však Carson. Vyrůstal ve stínu svého bratra, který překypoval odpovědností ve všem všudy, a teď byl pověřený novou rolí, v níž nechtěl zklamat. Ale existovalo ještě něco dalšího, daleko hlubšího a tragičtějšího, co ovlivňovalo jeho momentální chování. Jejich vlastní matka, zkušená rančerka, zemřela na následky poranění, která utrpěla, když se snažila zahnat býka od ostatního dobytka. Carsonovi byly tenkrát čtyři a ocitl se u toho spolu se starším ze svých bratrů. Po mamčině smrti už nic nebylo jako dřív, táta se změnil k nepoznání, rodina tím trpěla. Od té tragické události Carson nikdy nezapomínal na to, jak nevyzpytatelná zvířata dokážou být.

Emma si nasadila jezdeckou přilbu. „Tak já jsme připravená.“

„Poslal jsem vaše dva kolegy, aby si trochu procvičili pozici nohou.“ Ukázal na dráhu, kde jeho mladší bratr Brock obvykle cvičí a taky předvádí kovbojské koně, což byl pro ranč další, dokonce velmi lukrativní byznys. „Tam za tím je místo, kde můžeme trénovat my, vedle té kůlny. Takže tam s koněm zajedte a pustíme se do vašich rukou.“

„Mimochodem, jmenuje se Mariana,“ podotkla a zamířila naznačeným směrem. „A co se vám nelíbí na mých rukách?“

Vyrazili stinnou tichou cestou za ohradou. Nepočítal s tím, že ho závazek spojený s filmováním tolik zaměstná. Podcenil fakt, že by mohl narazit na tak málo připravené jezdce.

„Držíte je moc křečovitě.“ Naposledy dával jezdecké lekce Scarlett, když byla ještě malá holka. „Musíte je mít uvolněné, aby ji udidlo v tlamě příliš netlačilo. Jinak si Mariana nebude jistá, co po ní vlastně chcete, bude mít pocit, že jí dáváte povel k jízdě.“

„Já se učím rychle,“ prohodila Emma a pohlédla na něj. „Jen mi řekněte, co mám dělat, a uvidíte. Nemůžu si dovolit přijít o tuhle práci.“

Tady jde o něco víc. Zaslechl to v jejím hlese, vyčetl z jejích očí. A zalitoval, že jí nemůže slíbit to, v co doufala.

Otevřel vrata do cvičného prostoru, počkal, až jezdce s koněm budou uvnitř, a zavřel je pečlivě na petlici. „A já si zase nemůžu dovolit, aby došlo na mém ranči k nějaké nehodě. Jasně jsem vysvětlil lidem z produkce, když jsme podepisovali smlouvu, že ranč je nebezpečné místo. Nedovolím, abyste tu pokračovala, pokud si budu myslet, že je tu nějaké riziko.“

Povzdechla si a otráveně si ho změřila. Ruce si bojovně založila v bok.

„Moje práce s sebou prostě rizika nese. Při posledním natáčení jsem musela opakovat zápas s nožem dvacetkrát, než to bylo, tak jak chtěli. Nakonec si vybrali záběr, ve kterém jsem chytila ránu nožem do pravého lýtka a skončila jsem na pohotovosti. To se prostě stává.“ Tváře jí při té plamenné řeči jen hořely.

Dotkl se jí a pěkně ji vytočil. Zřejmě těžko snáší, že ji podceňuje.

„Tady jde spíš o poranění hlavy. Když vás kuň shodí –“

„Já umím padat, mám to natrénované.“

„Teda na ženu, která si chce udržet práci, podle mě moc mluvíte a málo posloucháte,“ napomenul ji pokud možno klidně.

Napřed se na něj zadívala bojovně, ale záhy jí poklesla ramena, celá jaksi zvadla. „Máte pravdu, jsem nervózní a pořád se chci nějak ospravedlnovat. To je na nic. Radši mi řekněte, co bych měla teda dělat.“

Klobouk dolů před tím, jak rychle přehodila a začala reagovat věcně a rozumně.

„Vyskočte si na koně a já vám to ukážu.“ Ocenil, jak se snadno a ladně vyšvihla na koňský hřbet.

Trochu si o ní poopravil mínění. Umí toho víc, než do ní mohli napumpovat za jeden víkend na nějakém rádobý ranči.

V krátkosti jí vysvětlil, co by měla vylepšit. Začal o rukách, o tom, co vlastně koni říkají. Ukázal jí, jak má držet otěže, aby mohla vnímat přirozený pohyb koně, aby se mu mohla přizpůsobit, naladit se na stejnou notu se zvířetem. Chvilku pozoroval, jak jí to jde, a pak se zašel podívat na její dva kolegy vedle do arény. Šlo jim to líp než předtím, ale stejně jim Carson ještě nedal pohov. Zavolal na Natea, jednoho z místních, který pracoval s Brockem a s kovbojskými koňmi víc než rok, a požádal ho, aby dal kaskadérům ještě nějaké rady.

„Já? Ale já nejsem žádný jezdecký instruktor.“ Mladý muž se poškrábal na hlavě, opřel se o plot a rozhlédl se po aréně. „Cvičím koně, ne lidi.“

„Ale no tak, určitě máš pro tyhle dva týpky pár rad, aby nám to tu ty dva týdny na koních zvládli,“ prohodil Carson a zaznamenal, že Emma se přiblížila na dohled.

„Tak to bych radši pracoval s támhletou kočkou,“ podotkl Nate a obdivně zíral na Emmu.

„Tak to lituju, ta je už zadaná.“ Carson sice neměl s atraktivní brunetkou žádné osobní plány, jen chtěl mít osobně jistotu, že se jí po další dva týdny nic nestane. Nezapomněl na to, že navzdory jejím siláckým řečem jí z očí vyčetl jistou zranitelnost.